

MLADI NA ČRNUČAH

Ni jim več dolgčas

Ob torkih in petkih popoldne so odprta vrata mladinskega kluba

Že skoraj leto in pol se mladi na Črnučah ne sprašujejo več, kam bi šli v petek popoldne. Vrata mladinskega kluba OO ZSMS Črnuče-Nadgorica so jim na široko odprta. Tako sem tudi sama neko dejčevno petko popoldne prišla v prostor v zadružnem domu, kjer se sestajajo mladi Črnučani. Že na vratih sem zasišla glasbo in kar samo me je potegnilo naprej. Razveselit me je tudi napis: »Kajenje prepovedano! Še bolj sem bila zadovoljna, ko sem ob vstopu v prostor ugotovila, da stene res niso prepojene s cigaretnim dimom.«

V majhni predstobi sam srečala Ireno Hvastja, gimnazijo četrtega letnika. Cepav je bila še vsa pod vtičom maturantskega plesa pretekle noči, je bila pripravljena povrediti nekaj besed o klubu:

»Klub smo odprli 3. decembra 1976. Pomenil je veliko pridobitev za OO ZSMS Črnuče-Nadgorica, saj prej še sestankovali nismo imeli česa. Ce pa je predsedstvo le imelo sestanke in sprejelo sklep, jih nikakor ni moglo izpeljati. Prvič, ker ni bilo prostora za dejavnosti mladinske organizacije, drugič pa, ker je bilo informiranje ostalih članov skoraj nemogoče. Odkar imamo klubske prostore, so te skrb odpadne.«

Klubska garderoba, kjer za plašči in jopiči skrbli dežurni, in prostor z gramofonom ter ploščami se stiskata pod odrom črnuške kindvorane. Prav tam sem našla Rado Fulekija, ki ga vsi poznajo kot dobrega organizatorja.

Bežigrajčanki prva nagrada

Barbara Korun, učenka osnovne šole Borisa Kidriča iz Savskega naselja, je na natečaju, ki ga je razpisal spominski muzej I. zasedanja AVNOJA iz Bihaća, prejela prvo nagrado v konkurenči učencev osnovnih šol. Na natečaj z naslovom »Življenje, delo in revolucionarna pot udeležencev I. zasedanja AVNOJA« je poslala spis o Borisu Kidriču, ki ga je pred tem objavila v glasniku Kidričev rod. Drugo nagrado je prejela učenka osnovne šole Braća Ribar iz Bosanske Gradiške, tretjo pa Aida Filipović, učenka osnovne šole Veselin Masleša iz Sarajeva.

Veliko že znajo

Ob 10-letnici kluba mladih tehnikov na šoli Danile Kumarjeve tekmovanje elektrotehnikov

Na osnovni šoli Danile Kumarjeve je 15 tekmovalcev iz štirih bežigrajskih osnovnih šol sodelovalo na tekmovanju mladih tehnikov. Mlade tehnikje pozdravil France Čamernik, ki je bil prvi pobudnik in ustanovitelj kluba mladih tehnikov na osnovni šoli Danile Kumarjeve pred desetimi leti. »Z veseljem pridevno znova med mlade tehnikne Posavje, kjer še sedaj delujem, saj me tehnična dopolnilna vzgoja mladega rodu posebno zanima,« je dejal.

Ob pričetku tekmovanja so mladi elektrotehniki v 40 minutah rešili vrsto zapletenih zank v pismenem testu, sledilo pa je še praktično delo tekmovalcev: izdelali so detektor po lastnem načrtu. Dokaj preglavic so jim nato prizadelala raznovrstna merjenja. Tako so si mladi elektrotehniki zbirali točke, s katerimi so dokazali svoje strokovne sposobnosti v področju elektrotehnike in radiotehnike.

Ocene so bile različne za učence do 6. razreda osnovne šole in učence 7. in 8. razreda. Tako so podrobnejše zajeli znanje in strokovne sposobnosti obeh tekmovalnih skupin. V prvi skupini – do 6. razreda – je bil najboljši Matjaž Pogačar, šestošolec osnovne šole dr. Vita Krajkherja s 180 točkami, sledil je s 170 točkami Tomaz Gašparič z iste šole, tretji pa je bil Igor Stabe s 150 točkami, šestošolec osnovne šole Franceta Bevka. Med sedmo in osmošolci je bil prvi mladi tehnik KMT osnovne šole Danile Kumarjeve Marko Sitar, ki je zbral največ točk – 190! Drugi je bil Srečko Katona z osnovne šole Franceta Bevka – 160 točk, tretji pa Andrej Jernejc z osnovne šole Danile Kumarjeve – 142 točk.

Tekmovanje mladih elektrotehnikov je bila najprimernejša počasitev dneva OF 27. aprila in 10. obletnice dela kluba mladih tehnikov na osnovni šoli Danile Kumarjeve v Ljubljani. Mladi elektrotehniki bežigrajskih osnovnih šol so na tem tekmovanju dokazali, da je del njihovega prostega časa usmerjen v dopolnilno tehnično izobraževanje, kar pomeni korak k zavestni odločitvi za nadaljnje delo in šolanje na srednjih in visokih šolah.

Za l. mestno srečanje mladih tehnikov ljubljanskih osnovnih šol sta s področja Bežigrada torej že znana zastopnika za področje elektrotehnike in radiotehnike, Marko Sitar in Matjaž Pogačar.

K. A.

RDEČI KRIŽ V KS U. ZATLER

Odzivajo se klicu na pomoč

Na ustanovnem zboru so za predsednika izbrali Dušana Repovža

Te dni so tudi v krajevni skupnosti Urške Zatler ustanovili krajevni odbor Rdečega kriza. Delegati so najprej poslušali predavanje o visokem krvnem pritisku, nato pa je bila ustanovna konferenca. Porocilo o dosedanjem delu Rdečega kriza na Posavju je podal predsednik Stane Jereb. Poudaril je, da je bila organizacija RK na Posavju ustanovljena 7. januarja 1969, ko je štela 1460 članov, med njimi 9 aktivistov. Ob razdelitvi krajevne skupnosti Posavje na več manjših krajevnih skupnosti konec minulega leta je po organizacija štela 5177 članov, med njimi 150 aktivistov. Krajevna organizacija je bila že dosegla razdeljena na sest

osnovnih organizacij, ki pa niso bile vse dovolj aktivne. Tudi nekateri družbenopolitični organizaciji niso nudile dovolj pomoči osnovnim organizacijam. Organizacija RK ni samo za to, da pobira članarin, ampak, da pošče vse skrite socialne probleme na svojem področju in jih skuša rešiti. Sklenili so, da bodo organizirali seminarje za nove aktiviste RK in predavanje za vse občane.

Tudi KS Urške Zatler, kot izrazito stanovanjsko naselje, ki se vsak dan še širi, ima veliko problemov s čistočo, urejanjem in čuvanjem zelenic itd. Tako onesnaženo okolje ni v ponos stanovalcem. Več skrb

bodo posvetili tudi vzgoji mladih članov RK, predvsem šolske mladine od petega razreda naprej. Vključili se bodo v vse akcije, ki jih že po tradiciji organizira Rdeči križ, npr. zbiranje starega papirja, oblike, opreme in drugega. Ne bodo tudi pozabili občanov, ki sedaj bivajo v domu ostarelih občanov za Bežigradom. Prizadevali si bodo, da bi po balkonih ljudje nasadili čimveč cvetja in okrasnih rastlin. Prav tako si bodo prizadevali za ureditev parka in nasaditev novih dreves, da bi naselje dobilo lepih videz in ne bi izgledalo kot siva betonska džungla.

Z predsednika novega odbora so izvolili Dušana Repovža. obenem so sprejeli pravila krajevne organizacije Rdečega kriza in okvirni program dela.

STEVO JAVOR

spretnega teknika Mira Kaplja, ki je sam uredil zvočnike, ojačevalce in vse ostale naprave za predvajanje glasbe. Če kdaj kje zaškrta ali celo kaj odpove, je Miro vedno na mestu in napako sam popravi.«

V klub sem prišla okrog šestih popoldne, ko se ples še ni začel, je že bilo tam precej mladincov, ki so se pogovarjali. Odstranjevali so stenski časopis, ki je bil narejen v spomin na 25-letnico smrti Borisa Kidriča in leplili novega, posvečenega stoletnici rojstva slovenske pisateljice Zofke Kvedrove.

Gimnazijka Marija Turk je povedala, da je torkovo popoldne namejeno družbenim igram in se stanku.

»Tudi ob torkih pride marsikdo v klub. Jaz pridev zato, da v prijetnem okolju brez cigaretnegata dima in alkohola poklepam s svojimi prijatelji. Prepričana sem, da bi klubsko dejavnosti ob torkih lahko še bolj obogatili. Nekajkrat smo že imeli recitale lastne poezije. Drugače pa igramo šah in se pogovarjam. Ob torkih imamo tudi sestanko OO ZSMS Črnuče-Nadgorica, ki je dogovorjamo o delu. Jeseni pa nameravamo organizirati plenski tečaj, za katerega je že zdaj veliko zanimanja.«

Med obiskovalci je bil tudi Marjan Dragozet:

»V klub pridev, da se po dolgem in živčno napetem tednu v šoli sprostim. Veliko mi pomeni sprostitev ob glasbi in srečanje s prijatelji, ki jih med tednom bolj poredko vidim.«

No, in vedno se najde v klubu kdo, ki je prišel prvič. Tokrat je bila po Andreja Ogrin:

»Z klub sem zvedela od prijateljev, vendar sem najprej misila, da sem še premilata za to. Hodim namreč v sedmi razred osnovne šole. Zdaj pa vidim, da je tu zelo prijetno in bom gotovo še prisla.«

Prav je, da pridev v klub tudi mladiinci z osnovne šole. Tako spoznamo delo OO ZSMS in se vključimo vanjo. Mladi članov ni niko preveč.«

Med pogovornim je seveda čas hitro tekel in ko sem zapuščala klub, da je že napolnila glasba in mladiinci, ki jih je bilo vedno več, so zaplesali. Tako po letu in pol ni več dvoma, da je bil klubski prostor resnuja in da se je delo mladih prav v tem letu in pol precej razmahnilo. STANKA RITONJA

HIŠNI SVET V POVOJIH

Kako premagati odtujenost?

Kljub začetnim težavam dovolj volje za delo, dobre pa so tudi materialne možnosti, saj imajo skupne prostore

Kako urediti utrip življenja v novi stolpnici ali bloku, da se ljudje, ki stanujejo v njej, ne bodo zapirali vase, da se ne bodo počutili kot tuji. Vemo namreč, da je odtujenost značilna skoraj za vse stolnice in bloke, kjer stanuje veliko ljudi.

V KS Urške Zatlerjevo smo obiskali hišni svet stolpnice v Glinščki ulici 10, kamor se stanovalci vseljujejo že od 1. marca dalje. Težav (predvsem začetnih) jim res ne primanjkuje. Skušajo jih čim bolje reševati. Imeli so že 5 sej hišnega sveta. Tudi svoje prostore že imata na mladihi civilno zaščitno, hišno organizacijo Zvezde borcev in morda celo knjižnico.

Nihjih načrti so torej hvalevredni in razveseljivi. Hiši bi radi dalli utrip in poskrbeli za družabno življenje, tako mladih kot starejših. Pripravljajo tudi očiščevalne akcije v svoji okolici (nekaj so jih že imeli)

Kasnje nameravajo (imajo 5 skupnih prostorov) ustanoviti še mladiinski klub, osnovno organizacijo ZK, hišno civilno zaščitno, hišno organizacijo Zvezde borcev in morda celo knjižnico.

Nihjih načrti so torej hvalevredni in razveseljivi. Hiši bi radi dalli utrip in poskrbeli za družabno življenje, tako mladih kot starejših. Pripravljajo tudi očiščevalne akcije v svoji okolici (nekaj so jih že imeli)

a žal se jih vsi stanovalci niso udeležili. Pritožili so se še, da nekateri ne pazio dovolj na red in snago in mečejo odpadke vseposvod. Tudi hude krijevje so bili med že vseljenimi stanovalci, ko so ugotovili, da ne delajo zračniki (s tem tudi ne kuhišnike napre v vseh stanovanjih), pa tudi skupna televizijska antena je pokvarjena.

Povedali so nam, da imajo že vse značilno, le še hišnica iščejo. Imajo sicer 12 prošenj, a se še niso za nikogar odločili. Hišni svet in stanovalci te stolpnice so torej zaživeli.

N. Ž.

Iščejo je naše, last vseh, zato smo dolžni pomagati pri urejanju in ga čuvati – otroci, doraščajoča mladina in odrasli. Težko je pisati o teh stvareh, ki bi morale biti razumljive vsem same od sebe. Pa žal niso. Ali naj se zaradi nekaj posameznikov, ki uničujejo prizadevanja krajevne skupnosti iznči vselej.

Krajevna skupnost si bo prizadevala, da bo dobila potrebna sredstva in če se bo odzvalo še več pridnih rok, bo letos lahko igrišče popolnoma urejeno. Tudi delovne organizacije naše krajevne skupnosti – Instalacijski, Termika, GP Bežigrad bodo pomagale. Prav tako je mladina gradbene šole in drugih poklicnih šol se prevzema svoje obveznosti. Tako upajo, da bo igrišče polno otrok že letos.

A. Č.

TUDI TO SE ZGODI

Starši jim nagajajo

Komu vse ni všeč gradnja otroškega igrišča pred družbenim domom Stadion

Centralno otroško igrišče krajevne skupnosti Stadion je bilo privz urejeno pred 20 leti. Delovna brigada staršev, ki je štela včasih tudi 80 prostovoljnih delavcev, je hitro uredila prepotreben prostor za igro otrok. Še se spominjam raznih nastopov in prireditve, ki so jih takrat pravljali cibiniani, cibiniani in pionirji na igrišču. Vsa leta je bilo igrišče lepo

vzdrževano in urejeno, bilo je med najlepšimi v Ljubljani.

Nekaj let nazaj pa igrišče ni več nikomur v ponos. Z gradnjo družbenega doma je utprelo škodo igrišču, saj so na njem postavili gradbiščne barake. Po večmesečnih razpravah – da ali ne igrišče, saj so bili tudi predlogi, da naj se ga položijo odvzame in urejajo na drugi prostor – so vendarje zmagali prijatelji mladine, ki so se borili za korist otrok.

Po načrtu ing. arh. Tije Badjurje bo igrišče novo urejeno. Urejeno in usposobljeno tako, da bodo na njem našli prostor za igro predšolski otroci in šoljarji. Tako igrišče je potrebno, saj je samo v krajevni skupnosti Stadion 728 predšolskih otrok in 754 šoljarjev na osnovni šoli dr. Vita Krajkherja, nasproti igrišča; radi pa zahajajo nanj tudi otroci sosednjih krajevne skupnosti.

Dotroško igrišče meri kar 10.655 m². Za vsa dela, za nova igrala in klopi rabijo še 700.000 din, ki jih je

krajevna skupnost zaprosila pri interesnih skupnostih občin in mesta. Krajevna skupnost je pričela urejati igrišče že lani, ogradili so igrišča in zasadili živo mejo, razširili obstoječi peskovnik ter dogradili dva manjša peskovnika.

V letošnjem letu so z deli nadaljevali – planiranje igrišča, zasadili dreves in grmovnic itd. Seveda bi marsikaj lahko naredili s prostovoljnim delom, kar bi znašalo stroške kar za 150.000 din. Napravili so mladino, prišlo je 3-krat po 20 mladincov, ki so opravili 180 ur. Najbolj vztrajni in uspešni pri delu so bili vojaki iz vojašnice Ljuba Šerčerja, ki so v zadnjem mesecu opravili preko 900 prostovoljnih ur. Delo lepo napreduje, igrišče pa že dobiva lepo podobo. Žal pa staršev, naših mladincov in drugih občanov ni za pomoč. Najdejo se celo nekateri, ki sproti uničujejo opravljeno delo; v izkopano jamo, ki bo delovno igrišče otrok, nanašajo smeti, zafolijo so jih celo pri ruvanju in odnašanju novih grmovnic in mladina pa v večernih urah uničuje klopi in igrala.

Igrisje je naše, last vseh, zato smo dolžni pomagati pri urejanju in ga čuvati – otroci, doraščajoča mladina in odrasli. Težko je pisati o teh stvareh, ki bi morale biti razumljive vsem same od sebe. Pa žal niso. Ali naj se zaradi nekaj posameznikov, ki uničujejo prizadevanja krajevne skupnosti iznči vselej.

Krajevna skupnost si bo prizadevala, da bo dobila potrebna sredstva in če se bo odzvalo še več pridnih rok, bo letos lahko igrišče popolnoma urejeno. Tudi delovne organizacije naše krajevne skupnosti – Instalacijski, Termika, GP Bežigrad bodo pomagale. Prav tako je mladina gradbene šole in drugih poklicnih šol se prevzema svoje obveznosti. Tako upajo, da bo igrišče polno otrok že letos.